

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

E.ON Biofor Sverige AB

κατά

Statens energimyndighet

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/28/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/EK και 2003/30/EK, έχει την έννοια ότι δεν έχει ως αντικείμενο τη δημιουργία υποχρεώσεως των κρατών μελών να επιτρέπουν τις εισαγωγές, μέσω των διασυνδεδεμένων δικτύων τους αγωγών φυσικού αερίου, βιοαερίου πληρούντος τα κριτήρια αειφορίας που τίθενται στο άρθρο 17 της οδηγίας αυτής και προοριζομένου να χρησιμοποιηθεί ως βιοκαύσιμο.
- 2) Από την εξέταση του δεύτερου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο δυνάμενο να θίξει το κύρος του άρθρου 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/28.
- 3) Το άρθρο 34 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι απαγορεύει διοικητική απόφαση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, με την οποία η εθνική αρχή σκοπεί να αποκλείσει τη δυνατότητα οικονομικού φορέα να εφαρμόσει σύστημα ισοζυγίου μάζας, κατά το άρθρο 18, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/28, όσον αφορά το αειφόρο βιοαέριο που μεταφέρεται εντός διασυνδεδεμένων εθνικών δικτύων αγωγών φυσικού αερίου, δυνάμει ρυθμίσεως θεσπισθείσας από την αρχή αυτή και σύμφωνα με την οποία το ισοζύγιο μάζας πρέπει να επιτυγχάνεται «εντός τοποθεσίας με σαφή όρια», ενώ η εν λόγω αρχή δέχεται, βάσει της ρυθμίσεως αυτής, ότι σύστημα ισοζυγίου μάζας μπορεί να τίθεται σε εφαρμογή ως προς αειφόρο βιοαέριο το οποίο μεταφέρεται εντός του εθνικού δικτύου αγωγών φυσικού αερίου του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει η αρχή αυτή.

(¹) EE C 7 της 11.01.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Lietuvos Aukščiausios Teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras κατά Gintaras Dockeyčius, Jurgita Dockeyčienė

(Υπόθεση C-587/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Τροχαίο ατύχημα το οποίο συνέβη το 2006 μεταξύ οχημάτων που έχουν τη συνήθη στάθμευσή τους σε διαφορετικά κράτη μέλη — Ενοποιημένη συμφωνία του συμβουλίου των γραφείων διεθνούς ασφάλισης — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Οδηγία 2009/103/EK — Δεν έχει εφαρμογή *ratione temporis* — Οδηγίες 72/166/ΕΟΚ, 84/5/ΕΟΚ και 2000/26/EK — Δεν έχουν εφαρμογή *ratione materiae* — Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Δεν έχει εφαρμογή — Περίπτωση στην οποία δεν εφαρμόζεται το δίκαιο της Ένωσης)

(2017/C 277/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausios Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras

κατά

Gintaras Dockeyčius, Jurgita Dockeyčienė

Διατακτικό

Το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να αποφανθεί προδικαστικώς επί των ερωτημάτων που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο στον βαθμό που αφορούν την ερμηνεία της ενοποιημένης συμφωνίας του συμβουλίου των γραφείων, η οποία συνήφθη στις 30 Μαΐου 2002 μεταξύ των εθνικών γραφείων ασφάλισης των κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και άλλων συνδεδεμένων κρατών και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της απόφασης 2003/564/EK της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2003, για την εφαρμογή της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τους ελέγχους ασφάλισης της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων.

- Δεδομένου ότι η οδηγία 2009/103/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής, δεν έχει εφαρμογή *ratione temporis* στη διαφορά της κύριας δίκης,
- ότι η οδηγία 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/14/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, η δεύτερη οδηγία 84/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1983, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/14, και η οδηγία 2000/26/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 2000, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου, δεν έχουν εφαρμογή *ratione materiae* στη διαφορά αυτή και ότι, ως εκ τούτου,
- ούτε το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει εφαρμογή στην εν λόγω διαφορά, εφόσον δεν πρόκειται για περίπτωση όπου εφαρμόζεται το δίκαιο της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 51, παράγραφος 1, του Χάρτη,

οι προαναφερθείσες οδηγίες και το άρθρο 47 του Χάρτη έχουν την έννοια ότι δεν προσκρούουν, εν προκειμένω, στις ρυθμίσεις τους οι συνέπειες της νομολογίας του αιτούντος δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία, στο πλαίσιο αγωγής εξ αναγωγής, το Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras (γραφείο ασφάλισης αυτοκινήτων οχημάτων της Δημοκρατίας της Λιθουανίας) φέρει το βάρος απόδειξης ως προς όλα τα στοιχεία που θεμελιώνουν την αστική ευθύνη των εναγομένων της κύριας δίκης για το ατύχημα το οποίο συνέβη στις 20 Ιουλίου 2006.

(¹) EE C 27 της 25.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 13ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, κατόπιν αιτήσεως της: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

(Υπόθεση C-591/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 355, σημείο 3, ΣΛΕΕ — Καθεστώς του Γιβραλτάρ — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Αμιγώς εσωτερική κατάσταση — Απαράδεκτο)

(2017/C 277/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Queen, κατόπιν αιτήσεως της: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited

κατά

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, Her Majesty's Treasury

Διατακτικό

Το άρθρο 355, σημείο 3, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 56 ΣΛΕΕ, έχει την έννοια ότι η παροχή υπηρεσιών από επιχειρήσεις με έδρα το Γιβραλτάρ σε πρόσωπα εγκατεστημένα στο Ηνωμένο Βασίλειο συνιστά, από πλευράς δικαίου της Ένωσης, κατάσταση της οποίας όλα τα στοιχεία εντοπίζονται στο εσωτερικό ενός και μόνον κράτους μέλους.

(¹) EE C 27 της 25.1.2016.